تقویم مراحل طی شده تا به امروز اتحادیه

۱۳۹۰/۲/۵(اولین جلسه مشترک انجمن های مرتبط)مکان:دانشگاه صنعتی اصفهان

برخی از مصوبات جلسه:

حاضرین به تشکیل اتحادیه انجمن های مهندسی و علم مو د رای مثبت دادند و همگی با ضرورت این امر موافق بودند.

تمامی انجمن های حاضر به برگزاری همایش مشترک سالانه به صورت مستقل و مجتمع رای مثبت دادند

۱۳۹۰/۴/۲(دومین جلسه مشترک انجمن های مرتبط)مکان:دانشگاه صنعتی اصفهان

برخی از مصوبات جلسه: (اهداف اتحادیه در چهار دسته هم افزایی، علمی ، اطلاع رسانی، صنفی تقسیم شدند) که می توان به برخی از آن ها اشاره کرد:

هم افزایی انجمن ها در تعریف و جهت گیری فعالیتهای پژوهشی و علمی کاربردی بین رشته ای

مشارکت در تعیین راهبرد توسعه چشم انداز حال و آینده مهندسی و علم مواد

برگزاری همایش های ملی و بین المللی بطور مستقل و همزمان

تدوین و چاپ نشریات جامع علی و بین المللی مهندسی و علم مواد

برقراری و ایجاد ارتباط بین جویندگان کار در صنایع مهندسی مواد با مراکز متقاضی

تدوین و ترویج مهندسی حرفه ای

۱۳۹۰/۵/۶(سومین جلسه مشترک انجمن های مرتبط)مکان:دانشگاه صنعتی شریف

مصوبات:

بعد از بررسی های اولیه اساسنامه تیپ وزارت علوم، مصوب گردید اعضای هیات موسس متشکل از افراد زیر جزییات اساسنامه را تدوین کنند و در جلسات آینده در حضور تمامی انجمن ها به تصویب برسد.

دکتر دوامی، دکتر حجازی، دکتر فتحی، دکتر مرآتیان، مهندس خطیب زاده ، مهندس بیات، مهندس اجللی

۱۳۹۰/۶/۱۷(چهارمین جلسه مشترک انجمن های مرتبط)مکان:دانشگاه صنعتی اصفهان

برخی از مصوبات:

اصلاح و ارتقا اساسنامه اتحادیه در برخی موارد زیر:

– تعداد اعضا هیات مدیره اتحادیه متشکل از ۱۱ الی ۱۵ عضو خواهد بود و عضویت نمایندگان انجمن های علمی به تعداد نصف به علاوه یک اعضای هیات مدیره الزامی است

– کاندیدای معرفی شده از سوی اعضای اتحادیه برای عضویت در هیات مدیره اتحادیه باید از هیات مدیره و یا دبیر آن انجمن باشد.

۱۳۹۰/۷/۷(پنجمین جلسه مشترک انجمن های مرتبط)مکان:دانشگاه صنعتی اصفهان

برخی از مصوبات :

تکمیل فرم اعلام آمادگی و مشارکت انجمن ها در اتحادیه و ارسال به دبیرخانه جهت ارسال اسامی هیات موسس به وزارت خانه و فراهم کردن مقدمات ثبت اتحادیه در وزارت علوم.

۱۳۹۰/۸/۵(مجمع عمومی موسس) همزمان با پنجمین همایش مشترک

پس از رای گیری اسامی هیات مدیره به قرار زیر مشخص گردیدند:

– مهندس عبدالمهدی اجللی(انجمن مهندسین متالورژی ایران) – دکترجلال حجازی(انجمن علمی ریخته گری ایران)

– دکتر عباس نجفی زاده(انجمن آهن و فولاد ایران)

– مهندس عبدالوهاب ادب آوازه(انجمن جوشکاری و آزمایش های غیر مخرب ایران)

– دکتر محمود نیلی احمد آبادی(انجمن مهندسین متالورژی ایران)

– دکتر محمود مرآتیان(انجمن کامپوزیت ایران) – دکتر مهدی صالحی(انجمن علوم و تکنولوژی سطح ایران)

– دکتر ابراهیم حشمت دهکردی(انجمن خوردگی ایران) – مهندس خلج زاده(انجمن صنایع آبکاری ایران)

– مهندس نیک روی(انجمن گالوانیزه ایران) – مهندس قدیمی(انجمن صنفی ریخته گری ایران)

– دکتر مسعود محبی(انجمن سرامیک ایران) –دکتر حمید میرزاده(انجمن پلیمر ایران)

بازرسان : – دکتر سید تقی نعیمی – دکتر اعظم رحیمی – دکتر علی شفیعی

۱۳۹۰/۸/۱۹اولین جلسه هیات مدیره ،مکان دانشگاه صنعتی اصفهان

برخی از مصوبات:

رای گیری و تعیین هیات رئیسه به قرار زیر:

۱.مهندس عبدالمهدی اجللی(رئیس)

۲.دکتر عباس نجفی زاده (نایب رئیس)

۳.مهندس علیرضا خلج زاده(خزانه دار)

۴.مهندس امیرحسین خطیب زاده(دبیر)

۱۳۹۰/۹/۹دومین جلسه هیات مدیره ،مکان انجمن مهندسین متالورژی ایران

برخی از مصوبات:

تعیین تقویم جلسات هیات مدیره تا پایان سال ۹۰ (۱۳۹۰/۱۰/۸ اصفهان ، ۱۳۹۰/۱۱/۱۱ تهران، ۱۳۹۰/۱۲/۱۱ اصفهان)

تصویب نام سایت اتحادیه www.metsef.org

برنامه ریزی جهت پیاده سازی سیستم مدیریت کیفیت

زندگی بهتر.

مراقب افکارت باش چون افکارت ، گفتارت را می سازد مراقب گفتارت باش چون گفتارت ، اعمالت را می سازد مراقب اعمالت باش چون اعمالت عادت هایت را می سازد مراقب عادت هایت باش چون عادت هایت شخصیت را می سازد.مراقب شخصیت باش چون شخصیت سرنوشت را می سازد.

طرح ایجاد اتحادیه انجمن های مهندسی و علم مواد نخستین بار درکنگره هشتم انجمن مهندسین متالورژی ایران عنوان شد. با توجه به رویکرد وزارت علوم برای ایجاد اتحادیه های علمی کشور و حمایت از آن، مباحث مقدماتی مربوط به تاسیس اتحادیه و معایب های صورت گرفته در این زمینه به تدریج جلسات پیوسته به خود گرفت و کمیته ای برای پیگیری و انجام فعالیت های مرتبط در نظر گرفته شد و محلی به عنوان مرکز فعالیتهای کمیته مشخص گردید و پس از پیگیری های فراوان در اردیبهشت ماه سال جاری اولین جلسه مشترک بین انجمن های مرتبط برگزار گردید . لازم به ذکر است تا تاریخ ۱۳۹۰/۸/۵ که مجمع موسس برگزار گردید چندین جلسه هماهنگی در این راستا برگزار گردید و تمامی انجمن ها مرتبط با مهندسی مواد، در این جلسات حضوری فعال داشتند. باتوجه به هم سویی تفکرات انجمن ها فقط در برخی موارد اجرایی تفاوت نظر وجود داشت که طی جلسات مزبور مرتفع گردید واساسنامه تیپ وزارت علوم نیز با اهداف انجمن ها اصلاح و ارتقا یافت.

از حکیمی پرسیدم چطور می توان بهتر زندگی کرد؟ جواب داد گذشته ات را بدون هیچ تاسفی بپذیر با اعتماد زمان حال را بگذران و بدون ترس برای آینده آماده شو، ایمان را نگاه دار و ترس را به گوشه ای انداز،شک هایت را باور نکن و هر گاه به باورهایت شک نکن، زندگی شگفت انگیز است فقط اگر بدانی که چطور زندگی کنی

ریشه های تاریخی آموزش فنی در گرایش های مهندسی مواد و متالورژی

آموزش صنایع مواد و متالورژی ایران- در رشته هایی معدود نظیر ریخته گری (عموماً مذیع ریزی)، آهنگری، سفال سازی، کاشی سازی، آجرسازی ، شیشه سازی به صورت سنتی و با نظام استاد-شاگردی فرن ها ادامه داشت.تاریخ آموزش فنی و حرفه ای ما، هیچ نشانه ای از آموزشکده یا آموزشگاه ، مدرسه و حتی مکتبی که در آن حرفه ای را بیاموزند، در حافظه خود ندارند . در دوران اخیر حتی گزارشی وجود ندارد که آنان جز با نظام استاد - شاگردی به روش دیگری بافته های خود را به دیگران منتقل کرده باشند و نه هر حال همین گروه های کوچک - اولین حرکت به سمت آموزش نوین محسوب می شوند. اعزام استادکاران و محصلان به خارج از کشور از سال ۱۲۲۶ (ه.ش) با اعزام دو نفر به انگلستان آغازشد که یکی از آنها نقاش بود و درهمانجا فوت کرد و دیگری طبیب شد و به کشور بازگشت و سوال اصلی که اگر ما پزشک نیازمند بودیم آیا به همان نسبت به نقاش نیازمند بودیم ؟ بدون جواب ماند.

در میان استادکارانی که برای آموزش به روسیه اعزام شدند (۱۲۲۸)، شخصی بنام استاد صادق کربلایی بود که در روسیه فن چدن ریزی و ریخته گری آموخت و خود بعنوان استادکار در راه اندازی بخش ریخته گری اولین واحد صنعتی وابسته به ارتش (قورخانه ۱۲۵۹) نقش مؤثری بازی کرد و همزمان به شاگردان خود به روش استاد - شاگردی، ریخته گری آموخت . شاگردان استاد صادق کربلایی، جملگی هنوز هم فرزندان و شاگردان آنها به کار خود ادامه می دهند و حدود ۲۰ درصد از تولید قطعات ریختگی (آلومینیوم ، ... چدن) کشور را در بیش از ۱۴۰۰ واحد حرفه ای برعهده دارند. قبل از استاد صادق در سال های ۱۲۲۰، ۱۲۳۵ و ۱۲۶۰ نیز نفراتی برای آموزش آهنگری، معدن و بلورسازی (جمعاً ۳ نفر) به انگلستان، روسیه و فرانسه اعزام شده بودند که از نقش آنها در آموزش مواد و معدن اطلاعی در دست نیست.

از مجموع آمارهای منتشر شده تا سال ۱۲۸۰ شمسی، برای ریخته گری و چدن ریزی ۷ نفر ، برای چینی سازی و بلورسازی ۴ نفر و برای معدن ۴ نفر به خارج از کشور اعزام شده بودند که علاوه بر کار در صنایع نظامی و صنایع وابسته به دولت عنوان استادکاران، نقشی نیز در آموزش سنتی، استاد - شاگردی داشته اند، بدون هیچ اثری مکتوب و باقی مانده از تجارب آنان. هنرستان صنعتی و هنرسرای عالی در سال ۱۳۰۸ تحت نظارت و برنامه ریزی آلمان تشکیل گردید که به دلیل تمایل بنیان گزاران آن و همچنین داوطلبان، از همان ابتدا از دوره آموزش حرفه ای به صورت پیوسته تا دوره لیسانس ادامه می یافت . این مرکز به صورت دیپلم فنی فارغ التحصیلانی داشت که رشته آنها را «جوش فلزکاری نامید و هم در سطح مهندسی فارغ التحصیلانی داشت که در رشته مکانیک با شیمی فارغ التحصیل می شدند و به مقدار کم از متالورژی با مواد اطلاع حاصل می کردند . این مرکز چند بار مشمول تغییر برنامه شد و بالاخره در سال ۱۳۴۶ رسماً بخش آموزش عالی آن تحت نام مستقل هنرسرای عالی فنی (Tehran Institute of Technology) (۱۳۱۲ - ۱۳۴۶) از بخش هنرستان صنعتی جدا گردید و با تغییر برنامه کامل بعد از یک وقفه ۱۰ ساله مجدداً تأسیس گردید. اگر از ایجاد رشته معدن دردانشگاه تهران (۱۳۱۳) که عملاً روش استخراج بود و ارتباط کمی با مهندسی مواد و متالورژی داشت، صرفنظر شود . قطعی ترین مقطع آموزش مهندسی رشته های وابسته به مواد و متالورژی به سال (۱۳۳۶) مربوط می شود.دانشجویان با درجه فوق لیسانس نیز از این هنرسرا فارغ التحصیل می شدند با این تعهد که در یکی از مراکز آموزش فنی و حرفه ای به مدت ۵ سال خدمت نمایند. آموزش دراین مرکز شامل دو بخش نظری و کارگاهی (آزمایشگاهی) بود که معمولاً به صورت تقریبی ۵۰-۵۰ از نظر زمان تقسیم شده بود. هنرسرای عالی فنی پس از ۵ سال فعالیت، عملاً از سال ۱۳۴۱، دانشجوی جدید نپذیرفت و در همان سال به جای آن دانشسرای عالی صنعتی تأسیس گردید که این مرکز نیز به سرعت در سال ۱۳۴۲ با تغییر برنامه، مجدداً نام هنرسرای عالی به خود گرفت.

در طی ۵ دوره اول، ۲۷ نفر در رشته ریخته گری و ذوب فلزات فارغ التحصیل شدند که بیشترین تعداد آنها مربوط به آخرین دوره (۱۳۴۴) و ۱۲ نفر بودند .فارغ التحصیلان این مرکز مظهر خدمات موثری در آموزش و صنعت متالورژی کشور شده اند که قابل انکار نیست. بنابر دلایلی به چندان مشخص و احتمالاً به دلیل آرای سلیقه ای و یا سیاسی ، هنرسرای عالی فنی در سال ۱۳۴۱ منحل و دانشسرای عالی صنعتی ، با همان برنامه و با درجه لیسانس تأسیس گردید، که اولین گروه آن همزمان با آخرین گروه هنرسرای عالی فنی به تعداد ۵ نفر در سال ۱۳۴۴ فارغ التحصیل شدند. دانشسرای عالی صنعتی که بعدها به هنرسرای عالی ، دانشکده علم و صنعت (۱۳۵۰-۱۳۴۵) و دانشگاه علم و صنعت (۱۳۵۷) تغییر نام داد، با تغییرات برنامه ای از سال ۱۳۴۴ به پذیرش ۲۰ دانشجو و از سال ۱۳۴۷ به بعد به پذیرش ۵۵/۶۰ نفر در سال پرداخت.در سال ۱۳۴۸، دوره آموزشی سالانه این مرکز به آموزش نیمی واحدی تبدیل گردیدو رشته متالورژی شرط فارغ التحصیلی ۱۴۸ واحد عمومی، علوم پایه، اختصاصی و تخصصی بود که تعداد واحدهای کارگاهی و آزمایشگاهی آن حدود ۳۲ واحد بود.

(با احتساب میانگین حدود ۲ تا ۳ ساعت برای هر واحد صنفی). با انقلاب فرهنگی و تعطیلی دانشگاه ها و بازگشایی مجدد آنها در سال ۱۳۶۲، برنامه ریزی و برنامه های آموزشی دانشگاه ها به صورت متمرکز در آمد که تاکنون نیز ادامه دارد . رشته مهندسی مواد و متالورژی نیز به ۵ گرایش ریخته گری ، شکل دادن فلزات، تولید غیرآهنی، تولید آهنی و سرامیک طبقه بندی شد که مستقیماً از طریق آزمون سراسری پذیرش می شدند. در این سال پذیرش دانشجو در سه گرایش ریخته گری، سرامیک و تولید غیرآهنی دردانشکده متالورژی به عمل آمد.از سال ۱۳۵۸، ۵ دانشگاه مستقیماً به مهندسی مواد و متالورژی می پرداختند، هر چند دانشگاه صنعتی اصفهان که از سال ۱۳۵۶ فعال شده بود. در آغاز راه بود و فارغ التحصیلی نداشت . با انقلاب فرهنگی (اردیبهشت ۱۳۵۹) و با توجه به برنامه های شورای انقلاب، در خرداد ماه ۱۳۵۹ تعداد کمی فارغ التحصیل شدند و دانشگاه ها برای مدت ۴ سال تعطیل شدند که قبلاً به آن اشاره شد در یک عبارت کلی ، می توان مجموع فارغ التحصیلان پذیرفته شده در سال های قبل از ۱۳۵۸ را با الدکی تسامح، به حدود ۱۵۰۰ نفرمحدود کرد. در تحلیل آماری سال ۱۳۶۲، مجموع فارغ التحصیلان رشته های متالورژی تا آن زمان ۷۳۲ نفر سنجیده شده بود و بقیه تا سال های ۱۳۶۸ فارغ التحصیل شدند (برگرفته از "الگوی نظام آموزشی مهندسی مواد").

۱۳۹۰/۸/۵: مجمع عمومی موسس)
در حال شمارش آراء